

Sygn. akt IV U 356/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 maja 2018 r.

Sąd Rejonowy w (...) IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Monika Wawro
Protokolant:	sekr. sądowy Tomasz Miłosz

po rozpoznaniu w dniu 8 maja 2018 r. w (...)

sprawy T. Ś.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o odszkodowanie z tytułu rolniczej choroby zawodowej

na skutek odwołania T. Ś.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 24 kwietnia 2017 roku nr (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt IV U 356/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24 kwietnia 2017 roku Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego przyznał T. Ś. jednorazowe odszkodowanie za doznany skutek rolniczej choroby zawodowej uszczerbek na zdrowiu w wysokości 2 %, tj. kwotę 1400 złotych.

Ubezpieczony T. Ś. wniósł odwołanie od powyższej decyzji, ponieważ nie zgodził się z kwotą przyznanego odszkodowania uznając ją za zbyt niską, zwłaszcza, że aktualnie stan zdrowia odwołującego uległ pogorszeniu w stosunku do dnia, w którym Komisja lekarska KRUSu dokonała badań.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Wskazał, iż Lekarz Orzecznik ustalił, iż wnioskodawca w wyniku zachorowania na chorobę zawodową boreliozę doznał długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 2 %. Na skutek złożonego odwołania została powołana Komisja Lekarska KRUS, która stwierdziła uszczerbek w wysokości 2 %.

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

T. Ś. wykonywał czynności związane z transportem drewna z obszarów leśnych, pracował również jako drwal oraz doręczyciel przemieszczając się rowerem lub motorem drogami polnymi otoczonymi lasami i łąkami do miejscowości położonych w kompleksach leśnych. Prawie 16 lat pracuje w gospodarstwie rolnym położonym w otoczeniu obszarów leśnych.

(d: bezsporne)

Państwowy Powiatowy Inspektorat Sanitarny w M. decyzją z dnia 16 stycznia 2017 roku nr H..(...) (...) stwierdził u T. Ś. chorobę zawodową - boreliozę.

(d: bezsporne, dokumentacja medyczna k. 11-15, k. 22-46, nadto akta KRUS nr (...))

Komisja lekarska KRUS uznała, że stopień stałego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego chorobą zawodową wynosi 2%.

(d: orzeczenie- k.25 akt KRUS nr (...))

W toku postępowania Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego neurologa, ortopedy oraz specjalisty chorób zakaźnych na okoliczność wysokości uszczerbku na zdrowiu odwołującego w związku z chorobą zawodową –boreliozą (k.48).

Biegła neurolog rozpoznała u badanego chorobę zawodową boreliozę. Stwierdziła stały uszczerbek na zdrowiu spowodowany wskazaną chorobą w wysokości 2 % z poz.199. W uzasadnieniu podniosła, że Odwołujący z powodu boreliozy był hospitalizowany w Oddziale Obserwacyjno-Zakaźnym- w grudniu 2015 roku. Potwierdzono rozpoznanie boreliozy stawowej. Biegła stwierdziła ograniczenie ruchomości kręgow L-S, ujemne objawy rozciągowe, chód sprawny. W opinii biegła podała, iż nie stwierdzono objawów ogniskowego uszkodzenia ośrodkowego układu nerwowego. Stawy kończyn górnych i dolnych są prawidłowo ruchome, bez obrzęków, bez cech zapalnych. Ponadto wskazała, iż z dokumentacji medycznej wynika, że występujące obecnie dolegliwości są spowodowane boreliozą oraz zmianami zwyrodnieniowymi.

(d: opinia biegłej neurolog- k. 51-52)

Biegły ortopeda rozpoznał u Odwołującego boreliozę- postać stawową. Na podstawie dokumentacji medycznej, przeprowadzonego badania biegły stwierdził, iż u badanego występuje trwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 2% z poz.199. Biegły w uzasadnieniu opinii wskazał na brak istotnego ograniczenia narządu ruchu.

(d: opinia biegłego ortopedy- k. 59-61)

Biegła z zakresu chorób zakaźnych rozpoznała u Odwołującego boreliozę, zaopiniowała 2% uszczerbek na zdrowiu z tytułu choroby zawodowej- boreliozy z p.199. Biegła wskazała, że nie stwierdza u badanego uszkodzenia ośrodkowego układu nerwowego, co wyklucza neuroboreliozę oraz nie udokumentowano wysięków i obrzęków stawów, charakterystycznych dla postaci stawowej boreliozy. Dolegliwości bólowe stawów, a szczególnie kręgosłupa opisano u badanego jeszcze wiele lat przed rozpoznaniem boreliozy i kierowano do leczenia w Poradni Reumatologicznej.

(d: opinia biegłej z zakresu chor.zak.- k. 74- 76)

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie T. Ś. nie jest zasadne i jako takie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 1 i 13 ust. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników jednorazowe odszkodowanie przysługuje ubezpieczonemu, który doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu wskutek wypadku przy pracy rolniczej lub choroby zawodowej w wysokości proporcjonalnej do określonego stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Na gruncie niniejszej sprawy wskazać należy, że stan faktyczny nie był sporny. Strony nie kwestionowały bowiem faktu występowania u Odwołującego choroby zawodowej. Spór sprowadzał się natomiast do ustalenia wysokości uszczerbku na zdrowiu spowodowanego w organizmie Odwołującego powyższym schorzeniem.

Powołani w sprawie biegli z zakresu neurologii, ortopedii oraz biegła z zakresu chorób zakaźnych zgodnie stwierdzili u badanego chorobę zawodową boreliozę, ustalając uszczerbek w wysokości 2 % z pozycji 199 Rozporządzenia MPiPS. Swoje stwierdzenia poprzedzili dokładnym wywiadem od odwołującego oraz jego badaniem, a także po analizie dostępnej dokumentacji medycznej.

Biegli wskazali, iż z dokumentacji medycznej wynika, że zmiany zwyrodnieniowe występujące u Odwołującego opisywano już wiele lat wcześniej przed wystąpieniem choroby zawodowej – boreliozy.

Podkreślić bowiem należy, że Sąd nie dysponuje wiadomościami specjalnymi, które posiadają biegli. Zgodnie zaś z utrwalonym w tej mierze poglądem Sądu Najwyższego - opinie biegłych lekarzy mogą być oceniane przez Sąd - wyłącznie przez pryzmat ich zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego oraz wiedzy powszechnej, wystarczające dla uznania bądź nie uznania opinii biegłego za przekonującą (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2005 r., II CK 572/04, Lex nr 151656).

Analizując opinię biegłych trudno nie zgodzić się z wnioskami w nich zawartymi. Sąd w całej rozciągłości uznaje opinie za miarodajne czyniąc ich ustalenia podstawą rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie. Opinie są dokładne i szczegółowe i spójne. Jasno wskazują, dlaczego biegli uznali u Odwołującego występowanie uszczerbku na zdrowiu w wysokości 2 %. Nadto biegli wskazali, iż swoją ocenę oparli biorąc pod uwagę występujące u Odwołującego dolegliwości, wyniki badania przedmiotowego, a także choroby współistniejące-chorobę zwyrodnieniową.

Należy w tym miejscu odnieść się do wniosku Odwołującego w zakresie dopuszczenia dowodu z przesłuchania świadków oraz z uzupełniającej opinii biegłego z zakresu chorób zakaźnych. W ocenie Sądu, wniosek zasługiwał na oddalenie, albowiem okoliczności sprawy zostały dostatecznie wyjaśnione przez biegłą J. O..

Jakkolwiek Odwołujący złożył zastrzeżenia, to jednak, w ocenie Sądu, nie wskazał na żadne okoliczności merytoryczne, które prowadziłyby do konieczności uzupełnienia opinii, bądź skutkowały ich dyskwalifikacją.

W ocenie Sądu, argumenty prezentowane przez stronę stanowiły jedynie polemikę ze stanowiskiem biegłych, a wniosek o dopuszczenie dowodu z przesłuchania świadków i opinii uzupełniającej miał na celu spowodowanie pozytywnego dla strony rozstrzygnięcia. Wskazać przy tym należy, iż Sąd nie jest obowiązany do uwzględniania kolejnych wniosków dowodowych strony tak długo, aż udowodni ona korzystną dla siebie tezę i pomija je od momentu dostatecznego wyjaśnienia spornych okoliczności sprawy (art. 217 § 2 kpc) – (por. Wyrok Sądu Najwyższego - Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 19 marca 1997 r. II UKN 45/97). Zgodnie zaś z ugruntowanym orzecznictwem Sądu Najwyższego „żądanie ponowienia lub uzupełnienia dowodu z opinii biegłych jest bezpodstawne, jeżeli sądy uzyskały od biegłych wiadomości specjalne niezbędne do merytorycznego i prawidłowego orzekania (...)” (por. Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 września 1999 r. II UKN 96/99).

Sąd uznał, iż wszystkie sporne okoliczności sprawy zostały już wyjaśnione, wobec powyższego, Sąd oddalił więc wniosek dowodowy o powołanie nowego biegłego, jako zmierzający także do nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu. Potrzeba bowiem powołania innego biegłego, powinna wynikać z okoliczności sprawy, a nie z samego niezadowolenia strony z dotychczas złożonej opinii (por. wyrok SN z dnia 04.08.1999r. I PKN 20/99, OSNP 2000, Nr 22, poz. 807). Dodatkowo warto wskazać, iż nie jest uzasadniony wniosek strony o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego, jeżeli w przekonaniu sądu opinia wyznaczonego biegłego jest na tyle kategoryczna i przekonująca, że wystarczająco wyjaśnia zagadnienia wymagające wiadomości specjalnych (orz. SN z 21.11.1974 II CR 638/74).

Na gruncie niniejszej sprawy, Sąd nie był zatem obowiązany dopuścić kolejnego dowodu z opinii biegłego, albowiem przedstawione przez biegłych opinie nie budziły żadnych uzasadnionych wątpliwości.

Dlatego też, biorąc pod uwagę poczynione ustalenia oraz zebrany w sprawie materiał dowodowy, którego prawdziwości strony nie kwestionowały, w oparciu o art. 10 ust.1 pkt1 i 13 ust. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników w zw. z art. art. 477 (14) § 1 kpc orzeczono, jak w sentencji wyroku.

SSR Monika Wawro